

ภาคที่ 116 จดหมายถึงนาย

ที่มา:fw mail

“ จดหมายถึงนาย ” ที่ท่านจะได้อ่านต่อไปนี้เป็นข้อเขียนของคนหนุ่มซึ่งมีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ในแวดวงการทูตและแวดวงของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นคนเก่งที่ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งหายากยุคสมัยนี้ แนวคิดและวิธีเขียนอาจจะดูเหมือนรุนแรงแต่ถ้าเราไม่ปฏิเสธความจริง คงต้องยอมรับว่าสิ่งที่บรรยายไว้มีอยู่จริงในบ้านเมืองของเรา ผมเห็น ว่าเป็นข้อเขียนที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการกระตุ้นเตือนทุกคนให้ตระหนักถึงพิษภัยที่เรากำลังเผชิญอยู่เพื่อจะได้ช่วยกันคิดอ่านป้องกันหรือแก้ไขให้ดีขึ้น ในยุคนักธุรกิจครองเมืองจึงได้นำลงมาไว้ในคอลัมน์นี้

ข้าพเจ้าเป็นชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในเมืองไทย มีหน้าที่รายงานภาพรวมของประเทศไทยกลับไปยังนาย คือ บริษัทแม่ในต่างประเทศ หรือ บางครั้งก็แอบเสนอรายงานต่อรัฐบาลประเทศของข้าพเจ้า

ในโอกาสล่าสุดนี้ นายต้องการทราบว่าควรจะดำเนินการในแง่ยุทธศาสตร์ต่อประเทศไทยอย่างไรดี เพื่อให้การครอบงำประเทศนี้สมบูรณ์ที่สุด ในระยะยาวข้าพเจ้าขอสนองความต้องการของนายด้วยจดหมายสั้นๆ ฉบับนี้

นายที่รัก ตามที่มอบหมายให้ข้าพเจ้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยเกือบ 20 ปีแล้วนั้นข้าพเจ้าพอจะสรุปคำตอบเพื่อเสนอต่อนายได้ดังต่อไปนี้

ภาพรวมของประเทศไทย ยังคงเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ค่อนข้างยากจน สังคมไทยโดยพื้นฐานมีลักษณะไร้ระเบียบกฎเกณฑ์ซึ่งเป็นอุปนิสัยประจำตัวของชนชาตินี้

แม้ว่ารัฐบาล รัฐสภาและประชาชนส่วนหนึ่งได้พยายามแก้ไขกฎหมายต่างๆ จำนวนมาก รวมทั้งรัฐธรรมนูญในการปกครองประเทศให้ดีขึ้น แต่โดยพฤติกรรมแล้ว คนไทยนิยมการดำเนินชีวิต ชุกรกิจ และการใช้อำนาจรัฐ ที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ต่างๆ หรือที่มีคำกล่าวในประเพณีไทยว่า **“ทำได้ตามใจคือไทยแท้”** ท่านจะประมาทต่อคำกล่าวนี้ไม่ได้เลย

ในทางกายภาพ กรุงเทพฯเป็นตัวอย่างของเมืองหลวงที่ไร้ระเบียบที่สุดแห่งหนึ่งของโลกซึ่งเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจมหาศาล ความไร้ระเบียบนี้ดำเนินไปเรื่อยๆ ไม่หยุดยั้งหรือลดน้อยลงเลย เมืองเชียงใหม่ซึ่งน่าจะได้เรียนรู้บทเรียนราคาแพงจากกรุงเทพฯแต่ก็ไม่ทำ หรือทำไม่ได้ เมืองพัทยาซึ่งควรเป็นบทเรียนให้กับเมืองท่องเที่ยวอื่นๆ แต่ก็ไม่เป็นหรือเป็นไม่ได้

ระบบการจราจรและพฤติกรรมของผู้ขับขี่ยานพาหนะก็เป็นอีกตัวอย่างที่เลวที่สุด นับเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติก็ว่าได้

การรुक้าที่ดินสาธารณะ ที่ป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ ฯลฯ ก็เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า แก้ไขไม่ได้ แม้แต่หน่วยงานราชการถึงขนาดทำเนียบรัฐบาลเอง ภายนอกดูสวยงามแต่ภายในนั้นไร้ระเบียบทางกายภาพอย่างน่ากลัว เช่น งานเอกสารที่ท่วมท้นทางเดิน ซึ่งเป็นปัญหาของทุกหน่วยงานราชการตลอดกาลแก้ไม่ได้ ความไร้ระเบียบทางกายภาพนี้ ทำให้ประเทศไทยยังคงเป็นเพียงแค่ประเทศเล็กๆ ที่เราควรเข้ามาอภิเษกผลประโยชน์เมื่อมีโอกาสและก็กลับไปยังความศิวิไลซ์ของเราโดยเร็ว เมืองไทยไม่ใช่ประเทศที่ควรเข้ามาปักหลักลงทุนหรืออยู่อาศัยอย่างยาวนานหรือถาวร เพราะเป็นการยากที่เราจะปกครองคนชาตินี้ให้อยู่ในระเบียบวินัยได้ เพราะฉะนั้น จึงไม่เหมาะกับวัฒนธรรมอันเจริญของเรา ความไร้ระเบียบทางศีลธรรม จริยธรรม

ท่านจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ แต่มีการค้าประเวณี และยาเสพติดอย่างเปิดเผยทั่วไป มีการฆาตกรรมกันมาก การฉ้อราษฎร์บังหลวงมีอยู่ทั่วหัวระแหงไม่เว้นแม้แต่ในโรงเรียน มีครูโกงเด็กนักเรียนตัวเล็กๆ ในวัด ซึ่งพระโคงชาวบ้าน หรือราชการ หลอกพระและพุทธศาสนิกชน หรือที่เสื่อมวลชนทำกับเยาวชน ตำรวจเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาสังคม ทั้งนี้ไม่ต้องพูดถึงระบบราชการไทย ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นสัญลักษณ์สุดยอดของความไร้ระเบียบทางศีลธรรม-จริยธรรม จนกลายเป็นสาเหตุบ่อนทำลายรากฐานของสังคมไทยให้ผุ่กร่อน เห็นได้จากการที่กลไกของรัฐไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาสังคมและศีลธรรมได้เลย ผู้นำทางศีลธรรมและจริยธรรม อันได้แก่ พระ ครู เสื่อมวลชน ฯลฯ ได้เสื่อมอิทธิพลในการนำจิตใจลงอย่างมาก เพราะถูกเงินเข้าครอบงำ ทั้งโดยเจตนาในทางทุจริตจริงๆ และโดยสถานการณ์บังคับ

ส่วนผู้นำประเทศและชนชั้นนำในสังคมก็ล้มเหลวในทางศีลธรรมและจริยธรรมโดยสิ้นเชิง ดังจะเห็นได้ชัดในแวดวงการเมือง สังคมไทยยังคง * ยอมรับนับถือ * นักการเมือง และ ข้าราชการระดับสูงซึ่งมีประวัติไม่สะอาดหรือพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ พวกเจ้าเล่ห์เพทุบาย หรือในวงการแพทย์ ซึ่งเคยเป็นวิชาชีพที่สังคมให้เกียรติอย่างมากกลับมีกรณีฉาวโฉ่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในวงการผู้พิพากษาก็มีกรณีที่ทำให้สถาบันต้องมัวหมองอยู่เนืองๆ เชื่อหรือไม่ว่า คนไทย นั้น ที่หวังพึ่งผู้พิทักษ์สันติราษฎร์อย่างจริงจัง มีน้อยมาก ปัญหาเด็กหาที่เรียนในกรุงเทพฯ กลายเป็นตลกเศร้าของพ่อแม่ตลอดกาลชั่วนาตาปี ฯลฯ

ในทางกฎหมาย ปรากฏว่ามีความไร้ระเบียบจนการใช้กฎหมายตั้งแต่รัฐธรรมนูญลงมาถึง ระดับระเบียบปฏิบัติต่างๆ เกิดความวุ่นวายไปหมด สิ่งที่น่าขันก็คือ ในเรื่องๆ หนึ่งอาจมี กฎหมายที่เกี่ยวข้องกันมากมายหลายฉบับและให้อำนาจบุคคลต่างๆ ไว้แตกต่างกัน ทำให้ สังคมไทยอยู่บนช่องว่างของกฎหมายมากกว่าตัวบทกฎหมายเอง ตัวอย่างที่ดีก็เช่นว่า เมื่อเกิด ความเสียหายขึ้น สำนักงานการบริหารราชการแผ่นดินนายกรัฐมนตรีเกือบไม่ต้องรับผิดชอบ เลย โดยอ้างว่าอำนาจต่างๆ เป็นของรัฐมนตรี ส่วนรัฐมนตรีก็อ้างว่าเป็นอำนาจของ ปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงก็อ้างว่าเป็นอำนาจของอธิบดี อธิบดีมักจะกล่าวว่ * เราจะ ป้องกันมิให้ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นอีก * โดยไม่มีผู้ใดแสดงความรับผิดชอบตามกฎหมายจริงๆ เลย และเมื่อมีผู้ถามว่าเหตุใดจึงมีกฎหมายที่ทำให้เกิดช่องว่างดังกล่าวมากเกินไปนักกฎหมายก็จะ ตอบด้วยความภูมิใจว่า * เพื่อกระจายอำนาจและให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ * ความไร้ ระเบียบทางกฎหมายตั้งแต่ระดับกติกาสูงสุดในการปกครองประเทศลงมาถึงระเบียบจุกจิก สารพัดเรื่องในหน่วยงานราชการต่างๆ ได้กลายเป็น * ต้นทุน * ในการพัฒนาของประเทศไทย ยุคใหม่ ทั้งๆ ที่ประชาชนในยุคนี้มีการศึกษาสูงกว่ายุคก่อนๆ จึงนับว่าเป็นเรื่องจริงที่น่าเศร้าเป็นอย่างยิ่ง และสะท้อนให้เห็นว่า มันสมองที่แท้จริงในสังคมไทยยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือพูด ง่ายๆ ยังไม่ได้เกิดมาเพื่อสร้างสรรค์สังคมแม้ว่ากาลเวลาผ่านไปอย่างยาวนาน

ในทางวัฒนธรรม อะไรเล่าคือ วัฒนธรรมไทย เมื่อข้าพเจ้าถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เขาจะพาเราไปดูการฟ้อนรำที่ซ้ำๆ กัน ดูผ้าไหม ดูวัด และพาไปทานอาหารไทย เขาจะพาเราไปเที่ยวดูช้าง และชาวเขา ดูเรือในแม่น้ำและการพิธีต่างๆ มวยไทยและตลาดน้ำ เราได้ดูพระพุทธรูปปราสาทราชวัง ซึ่งล้วนแต่เป็นอดีต แต่พวกเขาไม่เคยพาเราไปดูวัฒนธรรมในการศึกษาหาความรู้ของคนไทย วัฒนธรรมในการผลิตสินค้าและการให้บริการของคนไทย การคิดค้นสิ่งใหม่ประดิษฐ์กรรมและศิลปกรรม ข้าพเจ้าไม่เคยได้พบวัฒนธรรมที่ดิงามมากในธุรกิจของไทยและยังพบเห็นได้ยากในระบบราชการของไทยซึ่งเน้นความเป็นเจ้าขุนมูลนายและสายสัมพันธ์มากกว่าการมีวัฒนธรรมที่สร้างจิตสำนึกต่อสังคม คนไทยไม่สามารถชี้ให้เห็นวัฒนธรรมของพวกเขาในส่วนที่เป็นพลังขับเคลื่อนที่แท้จริงของชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม และไม่สามารถอธิบายให้นำฟังได้ในระดับนามธรรม ความไร้ระเบียบทางกายภาพและทางศีลธรรม-จริยธรรมและความไร้ระเบียบทางกฎหมายและวัฒนธรรม ที่สรุปไว้ข้างต้นนี้นับว่าเป็นข้อดีสำหรับเราซึ่งเป็นคนต่างชาติที่มีอำนาจ เพราะแสดงให้เห็นว่าคนไทยนั้นอ่อนแอในทุกด้าน ผู้ใหญ่ก็อ่อนแอและเด็กก็อ่อนแอ คนมีความรู้ก็อ่อนแอและคนไม่มีความรู้ก็อ่อนแอ คนมีอำนาจหรือไม่มีอำนาจก็อ่อนแอทั้งสิ้น นับเป็นเวลากว่า 50 ปีมาแล้วที่คนไทยไม่มีผู้นำที่สามารถและเสียสละอย่างแท้จริง (ยกเว้นองค์พระมหากษัตริย์) อันสะท้อนกลับมาที่ลักษณะประจำชาติของคนไทยเอง

นายท่าน ! สังคมไทยเป็นสังคมที่ผู้ร่อนมากแล้วรอวันแตกสลายลง เหมือนหินกับปูนซึ่งถูกน้ำกรดกัดกร่อนทุกวัน ในวันหนึ่งข้างหน้าก็จะไม่มีอะไรให้เห็นเป็นแก่นสารเลย นายควรถัดจะพอใจว่ารัฐบาลข้ามชาติ รวมทั้งมาเฟียต่างๆ ของเรา ชาวต่างชาติ เพียงแต่ใช้กุศโลบายอันแยบยลอย่างเจียบๆ หลอกล่อให้คนไทยหลงอยู่ในความฝันว่าตนมีสติปัญญาเพียงพอแล้วโดยการเลียนแบบฝรั่งก็ใช้ได้ ความไร้ระเบียบจะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ในทุกด้าน สังคมไทยในที่สุดจะตั้งอยู่ได้ด้วยประชาชนที่อ่อนแออย่างหลวมๆ เพียงอย่างเดียว

ไม่มีจุดเชื่อมโยงอย่างมีความหมายกับอำนาจรัฐและอิทธิพลทางจิตใจของผู้นำทางการเมือง สังคม สถาบันหรือศาสนาใดๆ เมื่อนั้นเราจะบังคับเอาประเทศไทยเป็นทาสอย่างง่ายดาย เพียงแค่รอเวลาเท่านั้น สิ่งที่เป็นเวทย์มนต์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เรชาวต่างชาติจะใช้สะกดผู้นำของชาติ ไทยก็คือ จงหลอกล่อให้พวกเขาหลงใหลเข้าใจว่า พวกเราชาวต่างชาติจะอยู่ในระเบียบวินัยทางการค้าและการลงทุนอันเสรีในกฎเกณฑ์ที่เรานั้นเองเป็นผู้คิดค้นขึ้น เราจะต้องสะกดให้เขาเชื่อว่า เราชาวต่างชาติจะอยู่ในระเบียบวินัยของกฎบัตรสหประชาชาติ และหลักการด้านสันติภาพ ประชาธิปไตย และมนุษยธรรมต่างๆ รวมทั้งมาตรฐานอันสูงส่งในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ อย่าให้พวกเขาได้มีโอกาสเรียนรู้ศาสตร์ชั้นสูงของการลอบหน้าปะจุมุกหรือมือถือสาปากถือศีลของชนชาติเราเป็นอันขาด ชาติเล็กๆ ที่น่าสงสารชาตินี้ย่อมอยู่ในอุ้งมือของเราเป็นแน่แท้ แม้คนอยากจะถูกขึ้นสู่อำนาจ แต่พวกเขาก็มีแต่ความรักชาติเท่านั้น ไม่มีระเบียบวินัยและพลังภายในของสังคม อันเป็นจิตวิญญาณของชาติที่แท้จริงซึ่งจะผลักดันให้ต่อสู้ได้สำเร็จเลย **“ สิ่งที่ยิ่งระวัง ”** เราชาวต่างชาติจะต้องระวังอย่างก้าวของเรบางประการเพื่อมิให้การครอบงำอย่างเจียบๆ นี้สะดุดหยุดลง ข้าพเจ้าขอเสนอแนวคิดต่อไปนี้

1.อย่าให้เมืองไทยมีผู้นำที่เข้มแข็งและเสียสละ สังคมไทยส่วนใหญ่ยังหวังพึ่งหัวหน้าฝูงและสิ่งที่มีอำนาจ เขายังไม่หวังพึ่งพาตนเองมากนัก หากสังคมไทยได้ผู้นำที่เสียสละ พวกเขาจะกลายเป็นชาติที่รุ่งเรืองได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังเช่นที่ปรากฏมาทุกยุคในประวัติศาสตร์ชาติไทย สิ่งที่เราควรทำคือ ส่งสัญญาณสนับสนุนผู้ที่จะได้รับเลือกมาเป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากแม่พิมพ์ (mold) แบบเก่าของไทย เช่น นาย ช. นาย ก. นาย บ. ฯลฯ หรือผู้ที่แสวงประโยชน์สูงสุดจากการเมือง คนพวกนี้จะช่วยให้เราชาวต่างชาติใช้เวทย์มนต์ของเราได้ง่ายขึ้นเหมือนที่ผ่านๆ มา

2.อย่าให้ผู้นำของไทยคิดออกนอกแนวโลกาภิวัตน์ เพราะโลกาภิวัตน์คือเวทย์มนต์ของเรา จงทำให้พวกเขาหลงใหลมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าโลกาภิวัตน์ที่ถูกต้อง คือ การเอาใจท้องถิ่น (localization of globalization) เพื่อว่าเขาจะได้แคลงใจสงสัยน้อยลง จงทำให้พวกเขาเชื่อว่าปัญหาต่างๆ ของ

พวกเขานั้น จะพึ่งพากฎของรัฐไม่ได้ แต่ต้องพึ่งพานักคิดแก้ปัญหาอิสระในนามผู้เชี่ยวชาญ และเอ็นจีโอบางแห่งที่เราสนับสนุนอยู่ จงจูงมือพวกเขา จงจูงใจพวกเขาและให้อามิสแก่พวกเขา ทำให้เขารู้สึกว่าภาคประชาชนเท่านั้นที่สำคัญ พวกเขาจะดูหมิ่นเหยียดหยามอำนาจรัฐ พวกเขาจะเกลียดชัง พวกเขาจะเคียดแค้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ความก้าวหน้าของเรา ขณะเดียวกัน เราเอง จะต้องสนับสนุนให้อำนาจรัฐพัฒนาประเทศไปในแนวทางที่ประชาชนเกลียดชังมากขึ้นทีละน้อย โดยสร้างทำเป็นว่าอย่าช่วยเหลืออย่างจริงจัง

3.จงเร่งให้คนไทยรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตดีขึ้นแล้ว เมื่อพวกเขาหลงเชื่อว่าทุกอย่างดีขึ้น นิสัยประจำชาติของพวกเขาจะพลุ่งพล่าน พวกเขาจะล้มตัวสร้างควมไร้ระเบียบมากขึ้นเป็นทวีคูณ เริ่มจากการเมืองระดับชาติ ข้าราชการ นักธุรกิจ ฯลฯ ลงมาจนถึงการเมืองท้องถิ่น พระ ตำรวจ ชาวบ้าน พวกเขาจะริบเร่ออกกฎหมายต่างๆ จนยุ่งเหยิงไปหมด ไม่ทราบว่ามีเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะใช้กฎหมายใด ในกรณีใดเมื่อใด พวกเขาจะย่อหย่อนต่อวินัยทางเศรษฐกิจ การคลัง และการเงิน พวกเขาจะเมินเฉยต่อศีลธรรม-จริยธรรม จะฟุ้งเฟ้อ ทำตัวเป็นคางคกขึ้นวอ เพื่อให้เราชาวต่างชาตินิยมชมชอบ ดังนั้นพลวัตทางเศรษฐกิจเพราะความเชื่อผิดๆ ว่า ทุกอย่างดีขึ้น จะนำไปสู่จิตวิญญาณของชาติที่เป็นอัมพาตหนักกว่าเดิมในเวลาอันไม่ช้า ซึ่งจะเป็นโอกาสทองของพวกเราชาวต่างชาติอย่างแท้จริง

4.จงช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนไทย (ให้แคบขึ้นเรื่อยๆ) จนคนทั้งชาติเชื่อว่า การใช้คอมพิวเตอร์ไม่เป็น คือการไม่ได้รับการศึกษา พวกเขาจะชำนาญและหลงใหลได้ปลื้มกับเทคนิคต่างๆ ซึ่งนำเอาความสะดวกสบาย และเงินเดือนสูงๆ มาให้ จนลืมนึกไปว่าการสร้างชาตินั้นสำคัญกว่าการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือการส่ง e-mail เราทำให้พวกเขาเชื่อไปได้เปลาะหนึ่งแล้วว่าต่อไปคำว่า “ ชาติ ” จะไม่มี เพราะ internet ได้ทำลายพรมแดนธรรมชาติลงเสียแล้วต่อไปก็ต้องทำให้พวกเขาลืม “ ความรักชาติ ” และแรงปรารถนาที่จะ “ สร้างชาติ ” เพื่อว่าจะได้หมดความปรารถนาแบบโบราณที่จะยืนอยู่ในโลกอย่างทรนง เช่นเสรีชนอื่นๆ อย่าให้พวกเขา

สนใจศิลปศาสตร์มากนัก เพราะวิชาเหล่านี้ทำให้พวกเขา * คิดอย่างมีจินตนาการ * อย่าให้พวกเขา * คิดได้ * มากๆ หรือ * อยากคิด * มากๆ เพราะมันจะเป็นฐานพลังให้สังคมไทย * คิดสู้ * จงเน้นให้พวกเขาหลงใหลในวิชาการเทคนิคและอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญ

5.หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ระบบราชการไทย เพราะระบบราชการไทยนั้นล้าหลังมาก และเป็นทั้งอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศพร้อมๆกับเป็นเชื้อโรคที่กัดกินสังคมไทยโดยส่วนรวมมากขึ้นทุกที ระบบราชการไทยเต็มไปด้วยความกดดันทำลายทรัพยากรบุคคล เต็มไปด้วยความไร้ประสิทธิภาพ และความรู้สึกลำบากต่อสังคม ทำให้ระบบราชการไทยเป็นมหาศัตรูของเรชาวต่างชาติ อย่าชี้จุดอ่อนของเขา อย่าวิพากษ์วิจารณ์ ปล่อยให้มันเป็นตัวบ่อนทำลายคนไทยทั้งทางกายและทางจิตใจ ทุกลมหายใจของชีวิตจนกว่าจะหมดลม เมื่อไม่วิพากษ์วิจารณ์มหาศัตรูของเราก็คงทำงานอย่างขะมักเขม้นโดยหลงเชื่อว่าตนนั้นดีเลิศประเสริฐที่สุดในชาติ มีความชอบธรรมที่จะเขมือบงบประมาณแผ่นดินมากขึ้นเรื่อยๆ จนชาติไทยทั้งชาติเป็นอัมพาต เพราะมะเร็งร้ายนี้ อย่าลืมนะว่าเฟื่องตัวใหญ่ที่ขึ้นสนิมเขรอะ ย่อมทำให้จักรกลทั้งหมดสามารถหยุดหมุนได้ เรชาวต่างชาติไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรเลย นั่งยิ้มให้มหาศัตรูของเรา และยื่นหัตถ์แห่งมัจจุมิตรแก่พวกเขา จนกว่าเวลาจะมาถึง

6.จงบนำรายงานฉบับนี้ให้คนไทยอ่านเพื่อทดสอบปฏิกิริยาของพวกเขา ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพวกผู้นำจะตอบด้วยใบหน้าที่ยิ้มละไมว่า * เพิ่งได้รับเอกสาร ขอเวลาให้เราแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาศึกษาก่อน * ส่วนคนไทยทั่วไปจะตอบว่า * ไม่เป็นไร * แล้วหัวเราะเห็นฟันขาว นายท่านจงเตรียมเครื่องปรุงรสให้พร้อม เพื่อลิ้มรสเนื้ออันโอชะจากแผ่นดินไทย

รายงานของข้าพเจ้าฉบับนี้มีเพียงเท่านี้ หากรัฐบาล บริษัทข้ามชาติและมาเฟียของเราวางแผนเข้ามาผูกมิตรกับคนไทยโดยมีเป้าหมายเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้ารับรองว่าคนไทยจะภาคภูมิใจในการผูกมิตรกับเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะ

พวกเขาโดยเนื้อแท้ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงมากนักและไม่ชอบคิดแก้ไขปัญหา
ด้วยตัวเอง พวกเขาชอบการยกยอปอขึ้น หลีกเลียงความขัดแย้งและใช้ชีวิต
ตามสบาย

www.geozigzag.com